

UWAGI ANALITYCZNE

W niniejszej publikacji zaprezentowano pełną informację charakteryzującą budynki i znajdujące się w nich mieszkania na podstawie wyników NSP 2002 wraz z oceną zmian w latach 1989 – 2002, jak również w ograniczonym zakresie dane z wcześniejszych Narodowych Spisów Powszechnych w podziale administracyjnym obowiązującym w dniu 1.I.1999 r. Zamieszczone w publikacji informacje dotyczą głównie budynków zamieszkałych, tj. takich, w których znajdowało się co najmniej 1 zamieszkałe mieszkanie ze stałym mieszkańcem. Spis budynków i mieszkań w NSP 2002 był jednak spisem pełnym i ujęto w nim wszystkie zasoby mieszkaniowe, a więc również budynki z niezamieszkanymi mieszkaniami.

Dla umożliwienia ustalenia pełnego stanu zasobów mieszkaniowych w ostatniej tablicy części tabelarycznej zamieszczono wybrane informacje o budynkach niezamieszkałych. Należy jednak mieć na uwadze, że nie są one przedmiotem analizy zamieszczonej w niniejszej publikacji.

LICZBA ZAMIESZKANYCH BUDYNKÓW I ICH RODZAJE

Według spisu w 2002 r. liczba zamieszkałych budynków wynosiła 489,6 tys., w których znajdowało się 931,0 tys. mieszkań (zamieszkałych i niezamieszkałych). W miastach spisano 135,4 tys. zamieszkałych budynków z 548,5 tys. mieszkań, a na wsi 354,3 tys. budynków z 382,5 tys. mieszkań.

Tabl.1. Budynki według rodzaju i mieszkania w tych budynkach w 2002 r.

WYSZCZEGÓLNIENIE	Ogółem	Mieszkalne	Mieszkalno- -inwentarskie (mieszkalno- -gospodarskie)	Pozostałe
w tysiącach				
BUDYNKI	489,6	466,6	20,9	2,1
Miasta	135,4	133,2	1,1	1,1
Wieś	354,3	333,4	19,8	1,1
MIESZKANIA	931,0	906,0	21,3	3,7
Miasta	548,5	545,2	1,3	2,0
Wieś	382,5	360,7	20,0	1,8
w odsetkach				
BUDYNKI	100,0	95,3	4,3	0,4
Miasta	100,0	98,4	0,8	0,8
Wieś	100,0	94,1	5,6	0,3
MIESZKANIA	100,0	97,3	2,3	0,4
Miasta	100,0	99,4	0,2	0,4
Wieś	100,0	94,3	5,2	0,5

Głównym rodzajem budynków, w których znajduje się 97,3% mieszkań, to budynki mieszkalne, stanowiące 95,3% ogółu budynków. W ciągu ostatniego półwiecza przybyło ponad 143 tys. budynków mieszkalnych (o 44,2%). Największe tempo przyrostu budynków odnotowano w powiecie oświęcimskim i miastach na prawach powiatu, a najmniejsze w powiatach: proszowickim, tatrzańskim i suskim.

Wszystkie Narodowe Spisy Powszechne wykazały, że największy udział budynków mieszkalnych odnotowano w powiatach: krakowskim, tarnowskim, nowosądeckim, nowotarskim i m. Krakowie, a najmniejszy w miastach: Nowy Sącz i Tarnów oraz w powiatach tatrzańskim i proszowickim.

Tabl.2. Budynki mieszkalne i mieszkania w budynkach mieszkalnych

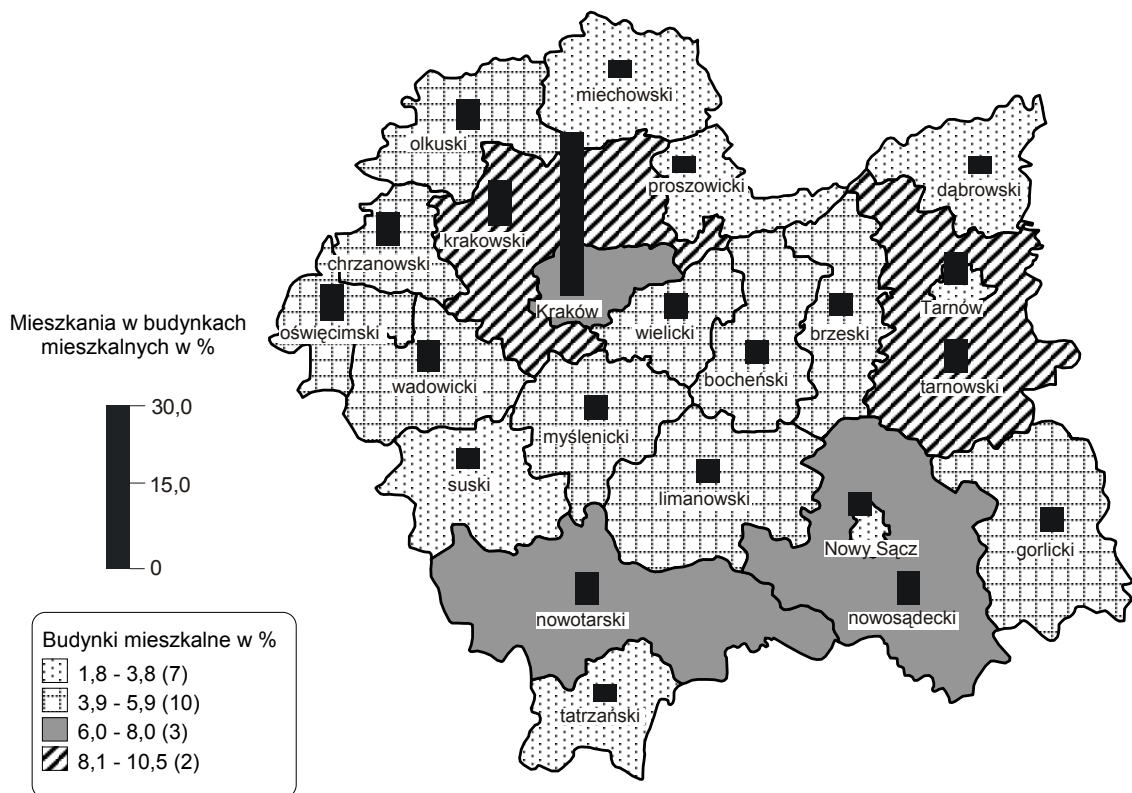
WYSZCZEGÓLNIENIE	Budynki mieszkalne w tys.						Mieszkania w budynkach mieszkalnych w tys.			
	1950	1960	1970	1978	1988	2002	1970	1978	1988	2002
OGÓŁEM	323,6	355,6	390,0	.	397,7	466,6	628,1	714,5	766,9	906,0
Powiaty										
bocheński	14,8	15,2	15,8	.	16,2	18,3	18,8	20,3	21,4	24,0
brzeski	14,8	15,3	16,0	.	16,5	18,0	17,8	18,8	19,8	21,9
chrzanowski	12,2	14,6	17,2	.	18,8	19,8	27,1	31,2	36,9	40,7
dąbrowski	9,7	10,8	11,2	.	11,2	12,0	12,1	12,4	12,9	13,8
gorlicki	13,6	14,8	15,9	.	15,9	18,2	19,6	21,7	22,7	25,6
krakowski	33,4	36,7	40,3	.	41,4	49,2	49,6	52,5	53,1	63,0
limanowski	15,8	16,5	17,5	.	17,4	21,8	19,3	20,7	19,7	24,9
miechowski	11,7	12,8	13,0	.	11,5	11,2	15,9	15,9	14,9	14,6
myślenicki	14,1	14,8	15,8	.	13,9	20,0	18,1	19,5	17,5	24,7
nowosądecki	22,7	24,1	26,1	.	28,9	35,6	30,3	32,4	34,7	42,4
nowotarski	20,4	22,4	25,1	.	25,9	30,9	30,0	34,0	34,1	40,3
olkuski	13,3	15,8	18,0	.	19,7	18,6	24,6	29,0	34,1	34,9
oświęcimski	10,0	13,0	16,3	.	18,5	21,9	28,4	34,9	40,4	46,7
proszowicki	8,5	9,2	9,6	.	8,5	8,9	10,9	11,2	10,3	10,6
suski	12,3	13,0	13,8	.	9,8	14,7	15,6	16,8	12,5	17,9
tarnowski	28,2	30,1	32,4	.	34,3	38,8	34,2	35,3	36,2	41,3
tatrzański	7,2	8,5	9,9	.	7,0	8,0	14,7	16,2	12,0	13,9
wadowicki	17,0	19,1	21,4	.	20,7	25,7	28,2	31,4	31,5	38,4
wielicki	13,3	14,6	16,0	.	18,0	21,6	20,4	21,3	22,1	26,9
Miasta na prawach powiatu										
Kraków	21,7	24,5	27,2	.	29,6	36,3	158,8	196,2	226,9	275,8
Nowy Sącz	4,0	4,5	5,3	.	6,6	8,5	12,3	15,6	19,8	24,9
Tarnów	5,0	5,4	6,3	.	7,3	8,6	21,4	27,1	33,4	38,7

W porównaniu z danymi NSP 1988 r. liczba budynków mieszkalnych wzrosła o 68,9 tys., (o 17,3%), a liczba mieszkań w tych budynkach wzrosła o 139,1 tys. (o 18,1%). W miastach przyrost liczby budynków wyniósł 23,5 tys. (o 21,4%), a mieszkań w tych budynkach – 87,4 tys. (o 19,1%), zaś na wsi odpowiednio: 45,4 tys. budynków (o 15,7%) i 51,7 tys. mieszkań (o 16,7%).

Drugą pod względem liczebności grupę rodzajową stanowią budynki mieszkalno-inwentarskie (łącznie z mieszkalno-gospodarskimi) związane z prowadzeniem gospodarstwa rolnego. W 2002 r. liczba budynków mieszkalno-inwentarskich wynosiła 20,9 tys. (4,3%). Ten rodzaj budynków występuje głównie na wsi, gdzie stanowi 5,6% ogółu zamieszkałych budynków.

Zamieszkane budynki niemieszkalne, budynki z obiektami zbiorowego zakwaterowania i budynki rekreacyjne stanowią nieznaczne zbiorowości - łącznie ich liczba wynosi 2,1 tys. (0,4%).

Udział budynków mieszkalnych i mieszkań w budynkach mieszkalnych w ogólnej ich liczbie w województwie według powiatów w 2002 r.

WIEK BUDYNKÓW

Dla oceny zmian jakościowych zasobów mieszkaniowych istotne znaczenie mają informacje o wieku budynków. W spisach informacje te uzyskuje się poprzez pytanie o okres wybudowania budynku. W spisie 2002 r. okresy wybudowania budynku nawiązywały do przyjętych w poprzednich spisach. Pozwoliło to ustalić ile budynków ubyło bądź przybyło w poszczególnych grupach wiekowych.

Tabl.3. Budynki mieszkalne i mieszkania w tych budynkach w 1988 r. i w 2002 r. według okresu wybudowania

WYSZCZEGÓLNIENIE	Budynki			Mieszkania		
	1988	2002	zmiany (+) (-)	1988	2002	zmiany (+) (-)
	w tysiącach					
OGÓLEM^a	397,7	466,6	+68,9	766,9	906,0	+139,1
Przed 1945 r.	109,9	80,6	-29,3	178,2	143,8	-34,4
w tym przed 1918 r.	33,7	22,5	-11,2	66,8	50,7	-16,0
1945 - 2002 r. ^b	287,8	383,9	+96,1	588,6	756,5	+167,9
1945 - 1970	161,8	146,0	-15,9	300,1	290,5	-9,6
1971 - 1988	126,0	154,1	+28,2	288,6	328,7	+40,1
1989 - 2002 ^b	x	83,8	+83,8	x	137,3	+137,3

Tabl.3. Budynki mieszkalne i mieszkania w tych budynkach w 1988 r. i w 2002 r. według okresu wybudowania (dok.)

WYSZCZEGÓLNIENIE	Budynki			Mieszkania		
	1988	2002	zmiany (+) (-)	1988	2002	zmiany (+) (-)
w odsetkach						
OGÓŁEM ^a	100,0	100,0	x	100,0	100,0	x
Przed 1945 r.	27,6	17,3	x	23,2	15,9	x
w tym przed 1918 r.	8,5	4,8	x	8,7	5,6	x
1945 - 2002 r. ^b	72,4	82,3	x	76,8	83,5	x
1945 - 1970	40,7	31,3	x	39,1	32,1	x
1971 - 1988	31,7	33,0	x	37,6	36,3	x
1989 - 2002 ^b	x	18,0	x	x	15,2	x

a W 2002 r. nie uwzględniono budynków o nieustalonej informacji o okresie wybudowania. **b** Łącznie z zamieszkanymi budynkami będącymi w budowie.

Według danych NSP 2002 r. budynków najstarszych, wybudowanych przed 1918 r., było 22,5 tys., co stanowi 4,8% ogółu budynków mieszkalnych (w kraju 8,7%), znajdowało się w nich 50,7 tys. mieszkańców. W latach 1989 – 2002 z tej grupy wiekowej ubyło ponad 11 tys. budynków i 16 tys. mieszkańców (ujętych w spisie 1988 r.).

Najwięcej budynków – 18,1 tys. – ubyło z okresu obejmującego lata międzywojenne, tj. 1918 – 1944. Mniejszy ubytek wynoszący blisko 16 tys. wystąpił w grupie budynków wzniesionych w latach 1945 – 1970.

Zasoby najmłodsze, tj. wybudowanych po 1988 r., wyniosły 83,8 tys. budynków (18,0% ogólnego stanu), w których było 137,3 tys. mieszkań (15,2% - w kraju 13,4%). Ta liczba obejmuje również mieszkania powstałe w tym okresie z nadbudowy lub dobudowy w starszych budynkach.

WŁASNOŚĆ BUDYNKÓW I MIESZKAŃ W BUDYNKACH

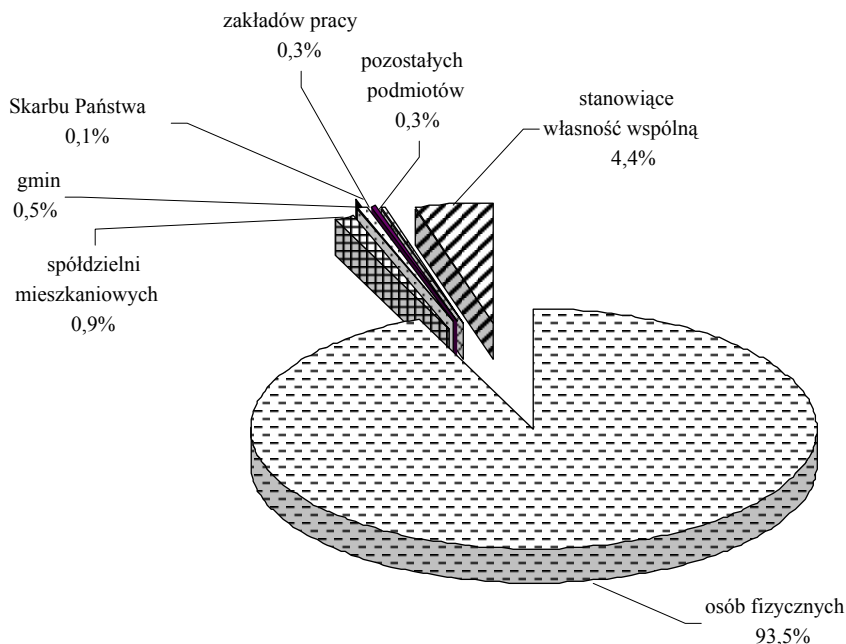
Struktura zasobów mieszkaniowych pod względem własności jest jedną z bardziej oczekiwanych informacji ze spisu. W tematyce NSP 2002 r., ze względu na nowe uregulowania prawne dotyczące sfery własności, które weszły w życie po 1990 r. i znaczne przekształcenia w strukturze własności zasobów, zagadnienie własności zostało potraktowane bardzo wnikliwie. Badano nie tylko kto jest właścicielem budynku, ale również kto jest właścicielem poszczególnych mieszkań w budynku, a także ustalano tytuł prawny zajmowania mieszkania przez każde gospodarstwo domowe.

Dane o strukturze własności zasobów mieszkaniowych opracowano na kilku poziomach klasyfikacyjnych.

Zaprezentowano:

- podział budynków na stanowiące w całości własność jednego podmiotu oraz na stanowiące współwłasność kilku podmiotów,
- rodzaj podmiotu będącego właścicielem lub współwłaścicielem budynku, przy czym istota tego podziału dotyczy ustalenia rozmiarów zasobów stanowiących własność osób fizycznych oraz stanowiących własność osób prawnych, z rozróżnieniem ich rodzaju.

Struktura budynków mieszkalnych pod względem podmiotów będących właścicielami lub współwłaścicielami budynku w 2002 r.

Spis 2002 r. wykazał, że 4,4% zamieszkanego budownictwa mieszkaniowego, zawierającego prawie 1/4 ogółu mieszkań, stanowiło wspólność. W miastach budynków tych było 12,1% i znajdowało się w nich ponad 1/3 ogółu mieszkań, zaś na wsi odpowiednio – 1,3% budynków i prawie 3% mieszkań.

Tabl.4. Struktura budynków mieszkalnych i mieszkań w tych budynkach pod względem rodzaju podmiotów będących właścicielami lub współwłaścicielami budynku^a w 2002 r.

WYSZCZEGÓLNIENIE	Ogółem w tys.	Stanowiące własność						Stanowiące własność
		osób fizycznych	spółdzielni mieszkaniowych	gmin	Skarbu Państwa	zakładów pracy	pozostałych podmiotów ^b	
		w % ogółu						
Budynki								
OGÓŁEM	466,6	93,5	0,9	0,5	0,1	0,3	0,3	4,4
Miasta	133,2	82,5	3,0	1,2	0,2	0,6	0,4	12,1
Wieś	333,4	97,8	0,0	0,3	0,1	0,3	0,2	1,3
Mieszkania								
OGÓŁEM	906,0	54,2	18,8	1,7	0,4	0,7	0,6	23,6
Miasta	545,2	27,2	30,8	2,4	0,4	0,8	0,9	37,5
Wieś	360,7	94,9	0,7	0,7	0,2	0,5	0,3	2,7

a Bez nieustalonej informacji o właścicielu. **b** W tym: TBS-ów, organizacji budujących dla zysku, kościołów i związków wyznaniowych.

Na podstawie spisu ustalono, że zdecydowana większość zasobów mieszkaniowych (zarówno budynków jak i mieszkań) należy do **osób fizycznych**, które były właścicielami 436,1 tys. budynków mieszkalnych (93,5%) i 490,8 tys. mieszkań (54,2%). Osoby te były współwłaścicielami 20,4 tys. budynków i spośród 214,2 tys. znajdujących się w nich mieszkań 56,5% stanowiło ich własność. Strukturę własności lokali mieszkalnych w budynkach stanowiących wspólność charakteryzuje (tabl.5).

Tabl.5. Mieszkania w budynkach mieszkalnych stanowiących nieruchomości wspólne w 2002 r.

WYSZCZEGÓLNIENIE	Mieszkania		
	ogółem	w tym stanowiące własność osób fizycznych	
	w tysiącach		w % ogółem
OGÓŁEM	214,2	121,0	56,5
Z wyodrębnionymi własnościami lokali mieszkalnych	201,3	108,4	53,8
właścicielami tych lokali są:			
tylko osoby fizyczne	38,8	38,8	100,0
osoby fizyczne i gmina	92,3	51,2	55,5
osoby fizyczne i zakład pracy	11,3	7,2	63,5
osoby fizyczne i spółdzielnia mieszkaniowa	52,3	6,7	12,9
pozostałe podmioty	6,7	4,5	66,7
Bez wyodrębnionych własności lokali mieszkalnych	12,9	12,6	97,9

Ponadto osoby fizyczne były właścicielami lub współwłaścicielami 21078 mieszkań znajdujących się w budynkach mieszkalno – inwentarskich, 565 w budynkach niemieszkalnych i 112 w rekreacyjnych.

Łącznie osoby fizyczne były właścicielami 611,8 tys. mieszkań w zamieszkałych budynkach mieszkalnych.

Struktura zasobów pod względem własności inna jest w miastach niż na wsi. Albowiem na wsi w 2002 r. osoby fizyczne dysponowały zdecydowaną większością budynków (99,1%) i mieszkań (97,4%), a w mieście odpowiednio – 94,6% i 47,8%.

Kolejnym pod względem wielkości podmiotem dysponującym prawie 216,0 tys. mieszkań (23,8%) w zamieszkałych budynkach mieszkalnych są **spółdzielnie mieszkaniowe**. Ze względu na fakt, że mieszkania te zlokalizowane są w dużych wielopiętrowych domach (przeciętnie w 1 budynku mieści się 41 mieszkań) odsetek tych domów w ogólnej strukturze własności nie jest zbyt duży i wynosi 0,9% (4,1 tys. budynków). W porównaniu z 1988 r. spółdzielcze zasoby mieszkaniowe zwiększyły się o 39,4 tys. mieszkań (tj. 22,3%).

Po 2000 r. pojawiło się w zasobach spółdzielczych zjawisko odrębnych własności lokali mieszkalnych na rzecz osób fizycznych i do momentu spisu w 892 budynkach spółdzielczych zostało wyodrębnionych 6,7 tys. mieszkań.

Istotne zmiany wystąpiły w zakresie zasobów będących własnością **gmin**, potocznie zwanych zasobami komunalnymi. W zasadzie zbiorowość ta jest mało porównywalna z danymi z 1988 r. gdyż nie było wówczas gmin i mienia gminnego; występowała wtedy kategoria budynków pozostających „w zarządzie terenowych organów administracji państwowej”, która skupiała część budynków stanowiących prawnie (według ksiąg wieczystych) własność osób fizycznych.

Po utworzeniu gmin i powstaniu mienia komunalnego znaczna liczba tych budynków została zwrócona dawnym właścicielom bądź ich spadkobiercom, część sprzedana, a z drugiej strony gminy przejmowały budynki po likwidowanych zakładach pracy.

Ustawa z 1994 r. o własności lokali, a także wcześniejsze akty prawne umożliwiały wyodrębnianie w budynkach komunalnych własności lokali na rzecz dotychczasowych najemców (osób fizycznych) i zjawisko to wystąpiło w dość dużym stopniu, zwłaszcza w miastach. W rezultacie powyższych przekształceń w 2002 r. własnością gmin było około 57 tys. mieszkań (6,2% ogółu mieszkań) zlokalizowanych

zowanych w 5,7 tys. budynków, z czego 2,5 tys. tych budynków z 15,5 tys. mieszkań było w całości własnością gmin, a 3,2 tys. stanowiło współwłasność i w tych budynkach było 41,1 tys. mieszkań.

Znaczącym przekształceniom w porównaniu z 1988 r. uległy zasoby **zakładów pracy**. W 2002 r. spisano tylko 2 tys. budynków mieszkalnych będących własnością lub współwłasnością zakładów pracy z ponad 10 tys. mieszkań. W związku z likwidowaniem wielu zakładów pracy część zasobów należących do likwidowanych zakładów, jak już wspomniano, przejęły gminy, a część zostało sprywatyzowanych, natomiast zasoby, które nie zostały sprywatyzowane w spisie 2002 r. wykazane są w kategorii „Skarb Państwa” (np. zasoby dawnych PGR-ów przejęte przez Agencję Własności Rolnej Skarbu Państwa).

W NSP 1988 r. nie występowały zasoby **Skarbu Państwa**. W 2002 r. w tej grupie oprócz wspomnianych wyżej zasobów Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa wykazane są budynki pozostające w zarządzie Wojskowej Agencji Mieszkaniowej oraz budynki pozostające w zarządzie jednostek podległych ministerstwom: Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych i Administracji, Sprawiedliwości oraz Szefowi Ochrony Państwa, które to zasoby w 1988 r. zaliczone zostały do zasobów zakładów pracy. W kategorii „Skarb Państwa” ujęto również zasoby pozostające w zarządzie organów władzy, administracji i kontroli państwowej, które w 1988 r. wykazane były w kategorii „terenowych organów administracji państwowej”. W województwie małopolskim w 2002 r. własnością Skarbu Państwa, bez współwłasności było 511 budynków i 3253 mieszkania.

Po wejściu w życie ustawy z 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego pojawił się nowy rodzaj podmiotu – **towarzystwa budownictwa społecznego**. W gestii towarzystw w maju 2002 r. było 87 budynków z 2243 mieszkaniem (0,2% ogółu mieszkań).

Inne podmioty w 2002 r. posiadały 1,2 tys. budynków z 3,6 tys. mieszkań. Są to głównie zasoby jednostek budujących dla zysku (deweloperów), instytucji wyznaniowych i innych organizacji.

WIELKOŚĆ BUDYNKÓW

W okresie od ostatniego spisu powszechnego (tj. od 1988 r.) minimalnej zmianie uległa struktura zabudowy, określona liczbą mieszkań w budynku. Zmiany te dotyczą tylko miast, gdyż na wsi z reguły występują budynki 1-mieszkaniowe – tabl.6. Na wsi w 2002 r. około 95% budynków to domy 1-mieszkaniowe i w tych domach zlokalizowanych było 87,4% ogółu mieszkań.

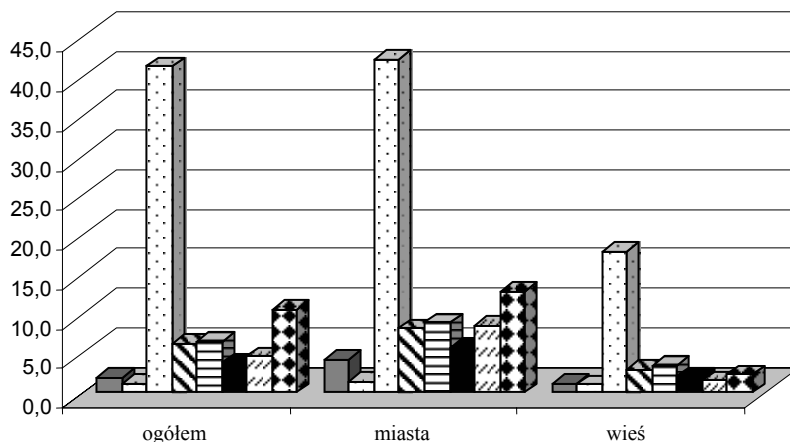
W miastach odsetek najmniejszych budynków, tj. 1-2-mieszkaniowych wynosi 86,1% (w kraju 90,9%), a największych, tj. 50 i więcej mieszkaniowych wynosi 1,9% (w kraju na zbliżonym poziomie). Odpowiednie odsetki dla mieszkań w tych budynkach wynoszą: 23,9% w 1-2-mieszkaniowych i 38,2% w 50 mieszkaniowych i większych (w Polsce 28,6%).

Tabl.6. Przeciętna liczba mieszkań w budynku według rodzaju podmiotów będących właścicielami lub współwłaścicielami budynku^a w 2002 r.

WYSZCZEGÓLNIENIE	Ogółem		Stanowiące własność						Sto- wią- ce współ- własność
			osób fizycz- nych	spół- dzielni miesz- kani- owych	gmin	Skarbu Państwa	zakła- dów pracy	pozo- stałych podmio- tów ^b	
OGÓŁEM	1,9^c	1,9	1,1	41,3	6,2	6,4	3,8	4,5	10,5
Miasta	4,2 ^c	4,1	1,3	42,1	8,1	8,8	5,7	8,5	12,7
Wieś	1,1 ^c	1,1	1,0	17,8	2,8	3,4	2,0	1,5	2,2

a W 2002 r. bez nieustalonej informacji o właścicielu. **b** W tym: TBS-ów, organizacji budujących dla zysku, kościołów i związków wyznaniowych. **c** Dane dotyczą 1988 r.

Przeciętna liczba mieszkań w budynku według rodzaju podmiotów będących właścicielami lub współwłaścicielami budynku w 2002 r.

■ ogółem	□ osób fizycznych	▤ spółdzielni mieszkaniowych
▨ gmin	▣ Skarbu Państwa	■ zakładów pracy
▩ pozostałych podmiotów	▦ stanowiące współwłasność	

Tabl.7. Budynki mieszkalne w miastach według liczby mieszkań i okresu wybudowania w 2002 r.

WYSZCZEGÓLNIENIE	Ogółem	O liczbie mieszkań					Przeciętna liczba mieszkań w budynku
		1 - 2	3 - 4	5 - 9	10 i więcej		
					razem	w tym 50 i więcej	
OGÓŁEM w tys.	133,2	114,7	4,9	4,1	9,5	2,5	4,1
Według wieku							
– w % ogółem	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	x
przed 1918 r.	7,9	6,2	21,8	31,6	11,3	0,1	3,6
1918 – 1944	17,3	16,0	40,0	39,8	10,9	0,6	2,4
1945 – 1970	28,3	28,8	20,4	14,3	32,3	30,7	4,6
1971 – 1988	28,6	29,9	12,5	5,5	31,0	53,8	5,3
po 1988 r.	15,0	15,9	3,9	7,0	13,4	14,4	3,6

WYPOSAŻENIE BUDYNKÓW W INSTALACJE TECHNICZNE

W okresie dzielącym oba spisy powszechne pozytywnym zmianom uległo wyposażenie budynków w instalacje techniczne: wodociąg, kanalizację, gaz z sieci i centralne ogrzewanie. Dane dotyczące wyposażenia budynku w instalacje w 1988 r. i 2002 r. prezentuje (tabl.8). Analizując dane z tej tablicy można zauważyć:

- zmniejszyły się dysproporcje w wyposażeniu zasobów mieszkaniowych między miastem a wsią,
- w zakresie wodociągu wystąpił znaczny wzrost liczby budynków podłączonych do sieci, zwłaszcza na wsi; gdzie urządzenia lokalne zastępowane są siecią,

- w zakresie kanalizacji wystąpiła istotna poprawa, przy czym w dalszym ciągu występują dysproporcje dotyczące kanalizacji sieciowej między miastem a wsią,
- nastąpiła poprawa w gazyfikacji, zwłaszcza na wsi,
- tempo przyrostu zasobów wyposażonych było wyższe niż tempo przyrostu nowych zasobów, co świadczy o znacznej modernizacji starych domów.

Tabl.8. Budynki mieszkalne według wyposażenia w instalacje w 1988 r. i 2002 r.

WYSZCZEGÓLNIENIE	Ogółem ^a	Wodociąg		Kanalizacja z odprowadzeniem do		Gaz sieciowy
		sieciowy	lokalny	sieci	urządzenia lokalnego	
w tysiącach						
OGÓŁEM						
1988	397,7	143,5	163,6	46,0	230,9	104,3
2002	466,6	279,9	157,6	108,5	315,2	260,8
MIASTA						
1988	109,7	75,2	22,2	42,4	49,9	58,1
2002	133,2	108,0	21,2	75,8	52,1	92,7
WIEŚ						
1988	288,0	68,2	141,5	3,6	181,0	46,2
2002	333,4	171,8	136,4	32,7	263,0	168,1
w odsetkach						
OGÓŁEM						
1988	100,0	36,1	41,1	11,6	58,1	26,2
2002	100,0	60,0	33,8	23,3	67,6	55,9
MIASTA						
1988	100,0	68,6	20,2	38,7	45,5	53,0
2002	100,0	81,1	15,9	56,9	39,1	69,6
WIEŚ						
1988	100,0	23,7	49,1	1,3	62,9	16,1
2002	100,0	51,5	40,9	9,8	78,9	50,4

a W 2002 r. nie uwzględniono budynków o nieustalonym wyposażeniu w wymienione instalacje.

Wyniki spisu wykazały, że wodociąg (sieciowy i lokalny) w budynku jest już instalacją powszechną. W miastach wyposażonych jest w tę instalację 97% budynków, a na wsi ponad 92%.

Instalacja kanalizacyjna (sieciowa i lokalna) występuje w mniejszym stopniu niż wodociąg, ale na wsi nadal dominuje instalacja lokalna. W miastach na 96% budynków z instalacją kanalizacyjną blisko 57% podłączonych jest do sieci, a na wsi na 88,7% budynków udział dla podłączonych do sieci wynosi tylko 9,8%.

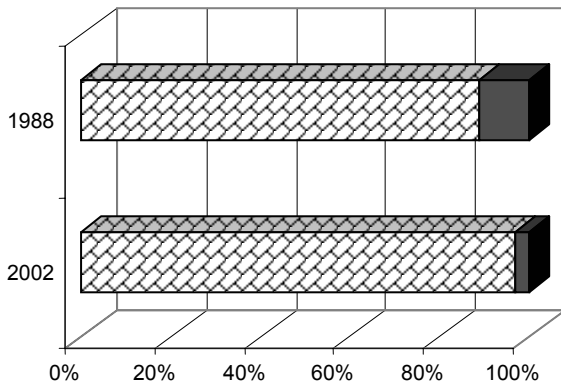
W 2002 r. do sieci gazowej podłączonych było 69,6% budynków w miastach, a na wsi 50,4% (w kraju odpowiednio – 57,2% i 18,6%).

W instalację centralnego ogrzewania wyposażonych było w 2002 r. 76,0% budynków w miastach i ponad 69% na wsi. Dominuje instalacja lokalna zarówno w mieście jak i na wsi.

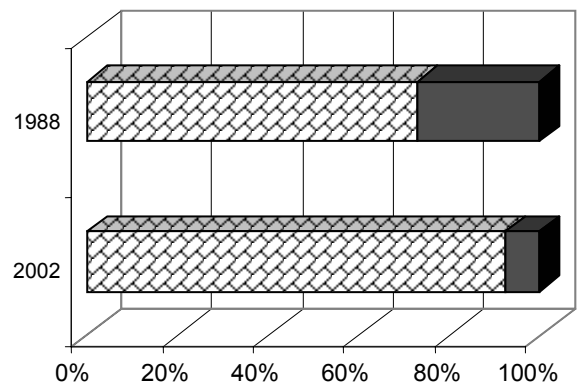
Wyposażenie budynków mieszkalnych w instalacje w 1988 r. i 2002 r.

WODOCIĄG

MIASTA

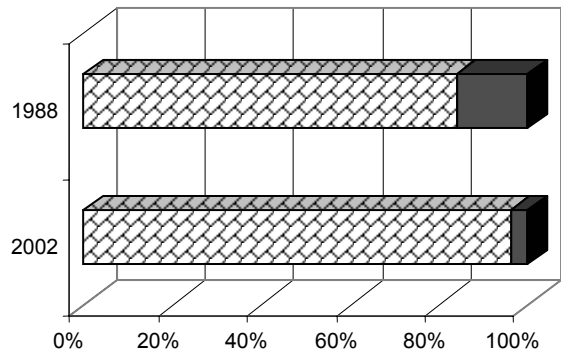

WIEŚ

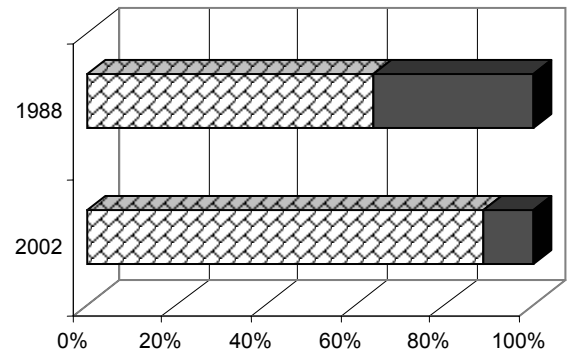

KANALIZACJA

MIASTA

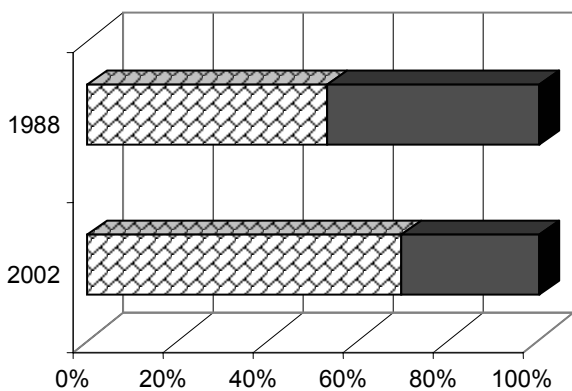

WIEŚ

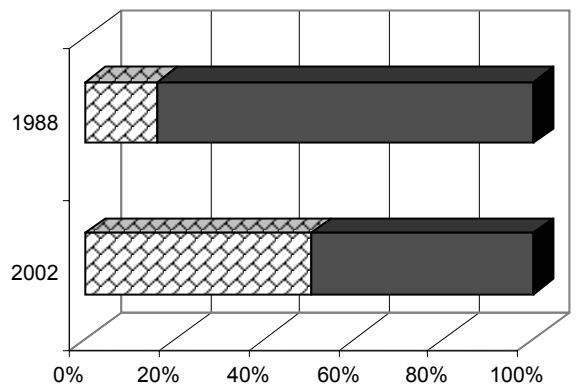

GAZ SIECIOWY

MIASTA

WIEŚ

z instalacją bez instalacji

Spisy jako jedyne badania dostarczają informacji na temat kompleksowego wyposażenia zasobów mieszkaniowych w instalacje techniczne.

W komplet badanych instalacji w 2002 r. wyposażonych było 221,6 tys. budynków mieszkalnych, tj. 47,5% (w kraju 27,9%).

W miastach w komplet instalacji wyposażonych było 59,3% budynków, w których znajdowało się 69,6% mieszkań. Na wsi budynków z kompletem instalacji było 42,8%, podczas gdy w kraju wskaźnik ten wyniósł tylko 15,1%.

Strukturę budynków mieszkalnych pod względem stopnia wyposażenia ich w instalacje prezentuje tab.9.

Tabl.9. Budynki mieszkalne i mieszkania w tych budynkach według stopnia wyposażenia w instalacje w 2002 r.

WYSZCZEGÓLNIENIE	Ogółem ^a	Budynki wyposażone w					Budynki bez wodociągu
		wodociąg, kanalizację i c.o.		wodociąg i kanalizację (bez c.o.)	wodociąg bez kanalizacji ^b		
		razem ^b	w tym z gazem z sieci		razem ^c	w tym z c.o.	
w tysiącach							
BUDYNKI	466,6	328,1	221,6	90,6	15,5	0,8	28,8
Miasta	133,2	110,6	79,0	26,1	1,7	0,1	3,8
Wieś	333,4	227,5	142,6	64,5	13,8	0,7	25,0
MIESZKANIA	906,0	680,7	536,4	173,0	16,1	1,0	30,1
Miasta	545,2	433,0	379,2	102,4	2,0	0,1	4,4
Wieś	360,7	247,7	157,1	70,6	14,1	0,8	25,7
w odsetkach							
BUDYNKI	100,0	70,3	47,5	19,4	3,3	0,2	6,2
Miasta	100,0	75,5	59,3	19,6	1,3	0,1	2,9
Wieś	100,0	68,2	42,8	19,3	4,1	0,2	7,5
MIESZKANIA	100,0	75,1	59,2	19,1	1,8	0,1	3,3
Miasta	100,0	79,4	69,6	18,8	0,4	0,0	0,8
Wieś	100,0	68,7	43,6	19,6	3,9	0,2	7,1

a W dalszym podziale nie uwzględniono budynków o nieustalonym wyposażeniu w wymienione instalacje. **b** Z gazem i bez gazu. **c** Z c.o. i bez c.o.